

Kjøbstæderne tage Deel i at udrede de Heste, som for Fremtiden maaskee skulle udredes i Anledning af en nye Armee-Organisation, for nærmere man derved Kjøbstæderne. Jeg troer ganske vist, at der ikke er nogen Ubillighed i, at § 22 bliver staaende, og at alle de Heste, som fordres til Armeens Brug i det mindste i Fredstid, blive udredede af Hartkornet. Der er allerede for ikke lang Tid siden taget et temmeligt betydeligt Bidrag fra Kjøbstæderne til Krigsbrug; det er ved Indførelsen af den almindelige Værnepligt. Den Byrde, som derved er blevet paalagt dem, hviler meget haardt paa Kjøbstadboerne, end paa den Stand, som den forhen har hvilet paa. Det forekommer mig derfor, at der ikke er skeet stor Skade ved at lade Hartkornet udrede de Heste, som udredes i Fredstid.

Der er ogsaa en anden Betragtning, som gjør, at jeg grumme nødig vilde have, at Hesteudredningen skulde skee for Statens Regning. Derved kommer man, som hidtil har været Tilfælde, til at Staten lader Hestene indkjøbe ved en Remonte-Commission; det troer jeg ikke er til Gavn, ikke fordi Remonte-Commissionen jo meget vel forstaaer at kjøbe Heste og kan kjøbe dem ligesaagodt som enhver Anden. Men der er Saamange, som speculere paa Remonte-Commissionen, at den vanskelig kan forvare sig, navnlig de Folk, som beskæftige sig med Hestehandel. De ere i Almindelighed vel underrettede, førend Remonte-Commission kommer for at kjøbe i extraordinaire Tilfælde — de ere længe før Bonden vidende om, naar store Remonteringer forestaae — og hvad skeer saa? De opkjøbe saa at sige alle tjenstvygtige Heste i deres Egn; og naar saa Remonte-Commissionen kommer tilstede der, maa den betale Hestene til en høj Priis; Bonden faae derved i Regelen kun en lav Priis, men Staten giver en høj Priis, og Hestehandlerne faaer en stor Avance. Alt dette troer jeg vil undgaaes, naar det overdrages til Amtsraadene at indkjøbe Hestene, idet de, som enhver anden Privatmand, kunne indkjøbe dem langt billigere, end det er muligt for Staten at skaffe sig dem. Jeg er derfor overbevist om, at Landdistricterne ikke ville komme til at betale Mere i slige Tilfælde, om det alene hylede paa Hart-

kornet, end om de faae Kjøbstæderne med til at bidrage, fordi Hestene kunne anskaffes, som sagt, billigere af Districterne end for Statens Regning. Jeg stemmer derfor for Udfæltets § 22.

Da ingen Flere begjærede Ordet, stred man til Afstemning, som foretoges i nedenstaaende Orden, og gav følgende Resultat:

ad § 21.

1) Udvalgets Forslag: at denne Paragraph udgaaer, og istedetfor samme sættes følgende nye:

§

„Det følger iøvrigt af Bestemmelsen i § 3, at de som Udredningslægder indrettede mindre Communer ikke i saadan Egenkab komme til at staae i noget directe Forhold til andre offentlige Autoriteter, end vedkommende Amtsraad, til hvilke altsaa Regimenterne og Andre vilde i Almindelighed have at henvende sig i Forretningsager angaaende Districts-Hestene.“

blev med 48 Stemmer mod 14 vedtaget.

2) Ovenstaaende Forslag som Paragraph blev vedtaget med 47 Stemmer mod 24.

§ 22 saalydende:

3) Dverensstemmende med de i det Foregaaende fastsatte Regler udredes fremdeles i Fredstid til Hærens Brug det samme Antal af 1728 Heste, der hidtil af Hoved- og Præstegaardene har været leveret, indtil dette Antal maatte blive forandret ved Lov.

forkastedes med 43 mod 21 Stemmer.

§ 23 saalydende:

4) Naar i Tilfælde af Krig eller overordentlige Troppesamlinger en større Udskrivning af Heste maatte blive nødvendig, bestemmes det hver Gang ved Lov, hvor stort et Antal der skal leveres, og om Udskrivningen skal skee over hele Landet eller kun af visse Provindser.

Udredningsbyrden bæres i begge Tilfælde af Udredningsdistricterne (§ 2) efter Hartkornet (§ 1).

forkastedes med 40 Stemmer mod 21.

§ 24 saalydende:

5) Steer saadan Udskrivning over hele Landet, gives Districterne ingen Godtgjørelse for det udfrevne Antal Heste (cfr. § 25).

Skulle Hestene derimod kun leveres af enkelte Provindser, bliver deres Taxationsværdi